

МАЈА И НИНА УРОШЕВИЋ / Простори – поглед и рефлексije

Маја Урошевић, *Без назива 8*, 2021, графитна оловка на папиру, 21x28cm

Maja Urošević, *Untitled 8*, 2021, pencil on paper, 21x28cm

МАЈА И НИНА УРОШЕВИЋ
Простори – поглед и рефлексije

MAJA I NINA UROŠEVIĆ
Spaces – View and Reflections

Продајна галерија „Београд”

Фебруар–март 2023.

Београд

Мирослав Сапунџић

ПРОСТОРИ – ПОГЛЕД И РЕФЛЕКСИЈЕ

Истраживање односа архитектуре, човека и природе, са вишесмерним и слојевитим релацијама ова три елемента, представља стваралачку преокупацију уметничке активности Маје и Нине Урошевић. Ауторски концепти две младе уметнице, реализовани превасходно у медију цртежа на папиру, фокусирани су на перцепцију савременог урбаног, уједно и личног животног хабитуса. Промишљање различитих визура артефицијелног и природног, односно субјектата/објектата становања са окружењем и њихове међусобне комуникације део је скоро читавог тока цивилизацијских промена и достигнућа, културног феномена видљивог и у бројним примерима из историје уметности. Мегалополиси, саткани од згуснутих пословних и стамбених јединица, продукују динамичне друштвене односе, климу и енергију својеврсне бетонске кошнице. Овакви топоси више од једног века узбуђују и подстичу стваралачку имагинацију да истражи естетске особености њихове форме и ликовности, као и потребу да се проникне у егзистенцијалну суштину типичних или скривених лица и наличја самог амбијента. Едвард Хопер, Луј Лозовик, Антонио Сант’Елија, једним делом опуса и Џорџија О’Киф, само су неки од чувених протагониста и пионира овог тематског дискурса.

Без апропријације модернистичког наслеђа и амбиције да интегришу своје дело у постојеће уметничке категорије, Маја и Нина Урошевић, приступајући на различите начине уметничкој перцепцији града унутар самог система виђења, делују из позиције тихог, дискретног и непретенциозног сведока стварности нашег времена. За њих фасцинација градом није примарни покретач и феноменолошки императив, већ је она претекст или затечени оквир у коме проналазе специфичне мале наративе. Следећи субјективан импулс стваралачке интуиције, ауторке материјализују моћ продорног погледа у одабране просторне тачке, кадрирају готово свакидашње призоре, изводе их из првобитног контекста и ликовним средствима наглашавају њихову визуелно–оптичку и поетску експресију. Иако се њихов рад може читати и само у кључу убедљиве цртачке вештине, пун потенцијал техничког момента остварује се тек кроз складну синергију са садржином дела. Монохромност цртежа осветљава бит забележене физичке датости, а могућа сива огољеност избегнута је промишљеним композицијама и суптилном изведбом. Уобичајено добија дигнитет и ауру посебности – код Нине у виду поетичне атмосфере на линији између монументалног, етеричног и симболичког, док Маја инсценира ситуације драмског набоја налик филмским секвенцама у којима је као актер инволвиран сам посматрач.

Користећи изражајне могућности графитне оловке или поступка ситоштампе, Нина Урошевић елаборира структуралност архитектонских форми и аналитички педантно бележи сложене геометризоване системе стаклених фасадних опни. Хоризонталне и вертикалне линије формирају мозаичку мрежу репетитивних зидних јединица динамизирану различитим угловима посматрања и перспективе. Светло, један од кључних композиционих елемената, варирањем оштрих тонских контраста и благе валерске моделације ствара богате пластичке и тактилне ефекте, опипљив осећај просторности. Пројекцијом огледалских слика на стакленим површинама, уметница производи игру бесконачних рефлексивних преламања форми и/или контраста строгах линеарних склопова и флуидне аморфности као последице оптичке дисторзије. Мотив рефлексивних и мултипликовања визура од времена старих мајстора (Јан ван Ајк, Пармиџанино, Веласкес...) до данашњих уметничких пракси опстаје у функцији визуелног и симболичког механизма интроспекције и преиспитивања стања личног и колективног сопства. Тако и Велфлинова теза о мембрани у којој се сутичу површина и дубина, транспарентност и

барјера¹, у Нининим представама добија нову семантичку и проблемску димензију дигиталне ере којој уметница припада, будући да архитектонско стакло и екранска слика почивају на истој културној матрици осетљиве естетске и етичке равнотеже између невидљивости и свевидљивости. Посебан сегмент ове целине чине прикази градске вегетације–крошњи дрвећа, било као самостални мотиви или у јукстапозицији са суседним објектима. Однос два принципа просторне прогресије, геометријско–технолошког и слободно–органског, варира у утиску између комплементарног склада и тензије. Ауторка на сугестиван начин поставља питање: да ли је у савременим облицима градитељских микро–универзума, а усавршавањем сличних историјских модела, природа подређена креативној и супериорној моћи човека–творца, систематичном освајању, рационалном организовању и експлоатацији простора, или пак они делују као два паралелна и равноправна тока егзистенције демистификујући конструкт о међусобној хијерархији, доминацији, угрожености и потирању?

Статичним и фиксираним погледом на осветљене прозоре суседних зграда, Маја Урошевић разоткрива просторно–временске координате посматрања, односно самог стваралачког чина – ноћ и стамбене етаж у истој висинској зони видокруга. На основу броја и распореда прозора, подигнутих или спуштених ролетни, људских силуета, мобилијара који се назире (завесе, врата, слике на зидовима, собне биљке...), запажамо тренутна дешавања и генеришемо утисак о животним навикама појединаца и заједнице у блиском окружењу. Бодлеров исказ о прозору, да оно што се види на светлу дана никада не може бити интересантније од оног што се дешава иза стакленог окна, сагледан кроз Мајин перцептивни и стваралачко–проблемски апарат, применљив је и у условима новог миленијума. Превирање различитих осећаја и поступака која са собом носи воајерска позиција надзора и погледа са стране –сатисфакција, nelaгода, отвореност, скривање, тајновитост, сазнање, дозирања видљивост, раскринкавање, селективно пласирање информација– дотиче и референтно поље савремене електронске културе у којој запратити неког постаје нормативни облик посредне, често невербалне комуникације. Парадоксалне ситуације, карактеристичне за урбани амбијент, као што су истовремена окруженост људима и усамљеност, социјална подобност у складу са прихватљивим облицима понашања и алијенација, уметница наглашава формално–ликовним умећем. Употребом угљена у комбинацији са оловком, највећи део површине сваког листа засићен је густом и тешком материјом црног тона. Приказани прозорски отвори имају функцију јединог извора светлости која се дифузно разлива и благо открива обресе фасада. Иако миметички дефинисани, призори као да се одвајају од свог архитектонски–морфолошког контекста и постају астрална констелација у тами и бестежинском стању космичке празнине. Посматрање налик радњи спорог трајања у Мајиним радовима доприноси идеји о самоћи, сатурнијанској атмосфери меланхолије и процесу контемплације. Недавно пандемијско искуство актуализовало је и критичко визирање приватног простора–дома кроз амбивалентан статус између места уточишта/заточеништва, спокоја/немира, неспутаности/ очекиваних улога.

Анализирајући цртеже Vere Божичковић Поповић с почетка 80–их година мотивисане импресијама о Њујорку, Лазар Трифуновић говори о *ја–простору* као одразу психолошког више него физичког феномена у коме се сустичу супротности „стварног и имагинарног, организације и ентропије, јаве и сна“². Управо ти квалитети *ја–простора* читљиви су у појединачним делима Маје и Нине Урошевић, а њихови другачији приступи истом тематском оквиру налазе синтезу у заједничком цртежу реализованом почетком ове године. Линеарни преплет грађевинских скела, фрагменти ентеријера иза осветљених прозора током ноћи, побуђују сензитивну реакцију блиску фројдовском термину *das Unheimliche*³, где осећај зачудности пред недефинисаним ликом (не)познатог, (не)предвидивог, (не)природног фигурира као кључна спона две ауторске поетике.

1 Heinrich Wölfflin, *Principles of Art History*, u: Anne Friedbreg, *The Virtual Window: From Alberti to Microsoft*, MIT Press, Cambridge, Massachusetts, 2006.

2 Вера Божичковић Поповић, *Цртежи–Њујорк*, Графички колектив, Београд, 1981.

3 Мариела Цветић, *О Фројдовом појму *das Unheimliche* у уметности*, у: *Фасцинације теоријом или ка новој теорији визуелних уметности и културе*, Продајна галерија “Београд”, 2008.

МАЈА УРОШЕВИЋ

(1996, Београд)

urosevic.maja96@gmail.com

Завршила је основне академске студије на Факултету ликовних уметности 2020. године у класи код проф. Александра Младеновића. Учествовала је на неколико групних изложби у Београду и међународним радионицама и изложбама. Уписала мастер студије на Факултету ликовних уметности 2020. на графичком одсеку.

- 2022. „Прожимања и интеракције”, Кућа Легата, Београд
- 2022. Artist in Residence, Градска галерија Културног центра Град, Београд
- 2021. „Видимо вас”, Центар за графику и визуелна истраживања АКАДЕМИЈА, Београд
- 2021. Изложба награђених радова XX бијенала студентске графике Србије, галерија Дома културе Студентски град, Београд
- 2021. „Intertwinings and Interactions”, Academy of Fine Arts, Гдањск, Пољска
- 2021. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената ФЛУ, галерија Дома Омладине, Београд
- 2021. XXI Бијенале студентског цртежа, галерија Дома културе Студентски град, Београд
- 2021. XX Бијенале студентске графике, галерија Дома културе Студентски град, Београд
- 2019. Фестум, галерија СКЦ, Београд
- 2019. „Imprinted in Time”, AAIPS галерија, Сеул, Јужна Кореја
- 2019. „Prints from the Faculty of Fine Arts in Belgrade”, Concrete gallery, Вроцлав, Пољска
- 2019. „Nature is my homeland”, међународни интердисциплинарни пројекат/радионица, Пољска
- 2019. „Графика и цртеж”, галерија Свилара, Нови Сад
- 2019. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената ФЛУ, галерија Дома Омладине, Београд

НИНА УРОШЕВИЋ

(1996, Београд)

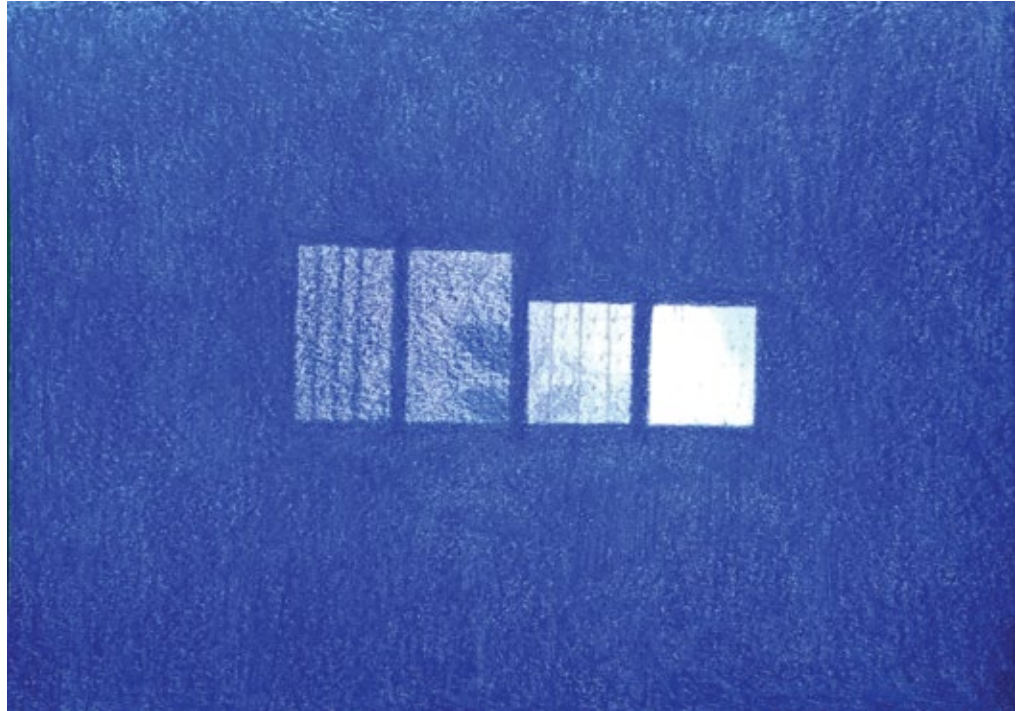
urosevic.nina96@gmail.com

Дипломирала је на Факултету ликовних уметности 2020. године, смер Графика, у класи код проф. Александра Младеновића. Уписала мастер академске студије 2020. Учествовала је на неколико групних изложби у Београду и Новом Саду и међународним радионицама и изложбама.

- 2022. „Прожимања и интеракције”, Кућа Легата, Београд
- 2021. „Видимо вас”, Центар за графику и визуелна истраживања АКАДЕМИЈА, Београд
- 2021. „Intertwinings and Interactions”, Academy of Fine Arts, Гдањск, Пољска
- 2021. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената ФЛУ, галерија Дома Омладине, Београд
- 2021. XXI Бијенале студентског цртежа, галерија Дома културе Студентски град, Београд
- 2021. XX Бијенале студентске графике, галерија Дома културе Студентски град, Београд
- 2020. Мала графика, Графички колектив, Београд
- 2019. „Imprinted in Time”, AAIPS галерија, Сеул, Јужна Кореја
- 2019. „Prints from the Faculty of Fine Arts in Belgrade”, Concrete gallery, Вроцлав, Пољска
- 2019. „Nature is my homeland”, међународни интердисциплинарни пројекат/радионица, Пољска
- 2019. НОА фестивал, галерија Културног центра, Нови Сад
- 2019. „Графика и цртеж”, галерија Свилара, Нови Сад
- 2019. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената ФЛУ, галерија Дома Омладине, Београд
- 2019. Мајска изложба графике, галерија УЛУС, Београд

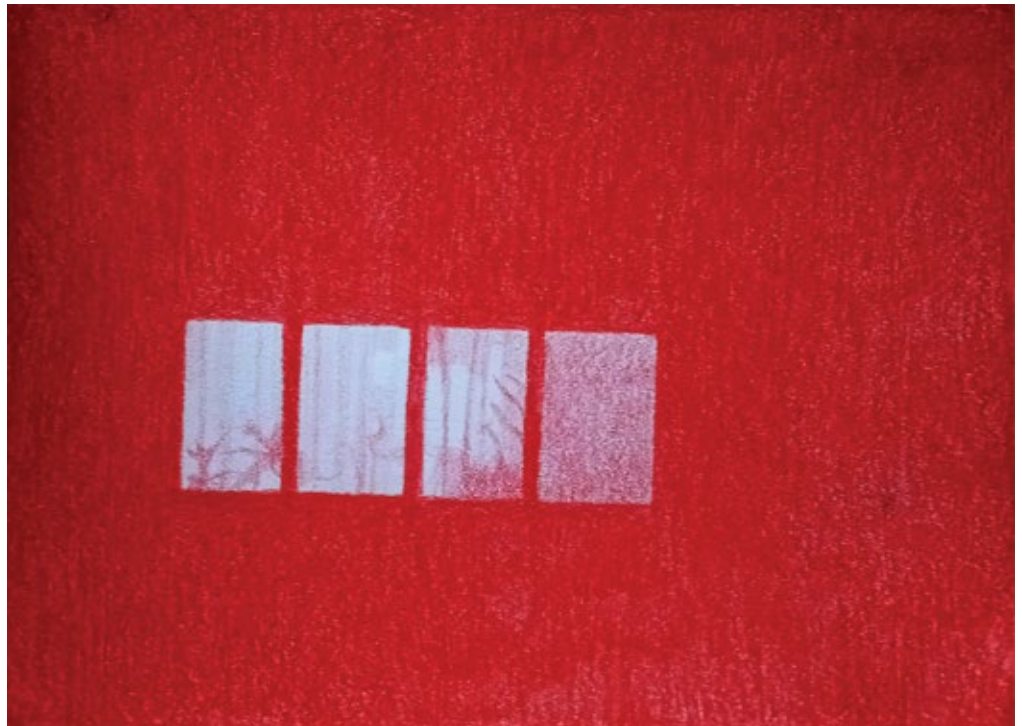
Маја Урошевић, *Без назива 9*, 2022,
дрвена оловка у боји на папиру, 14,8x21cm

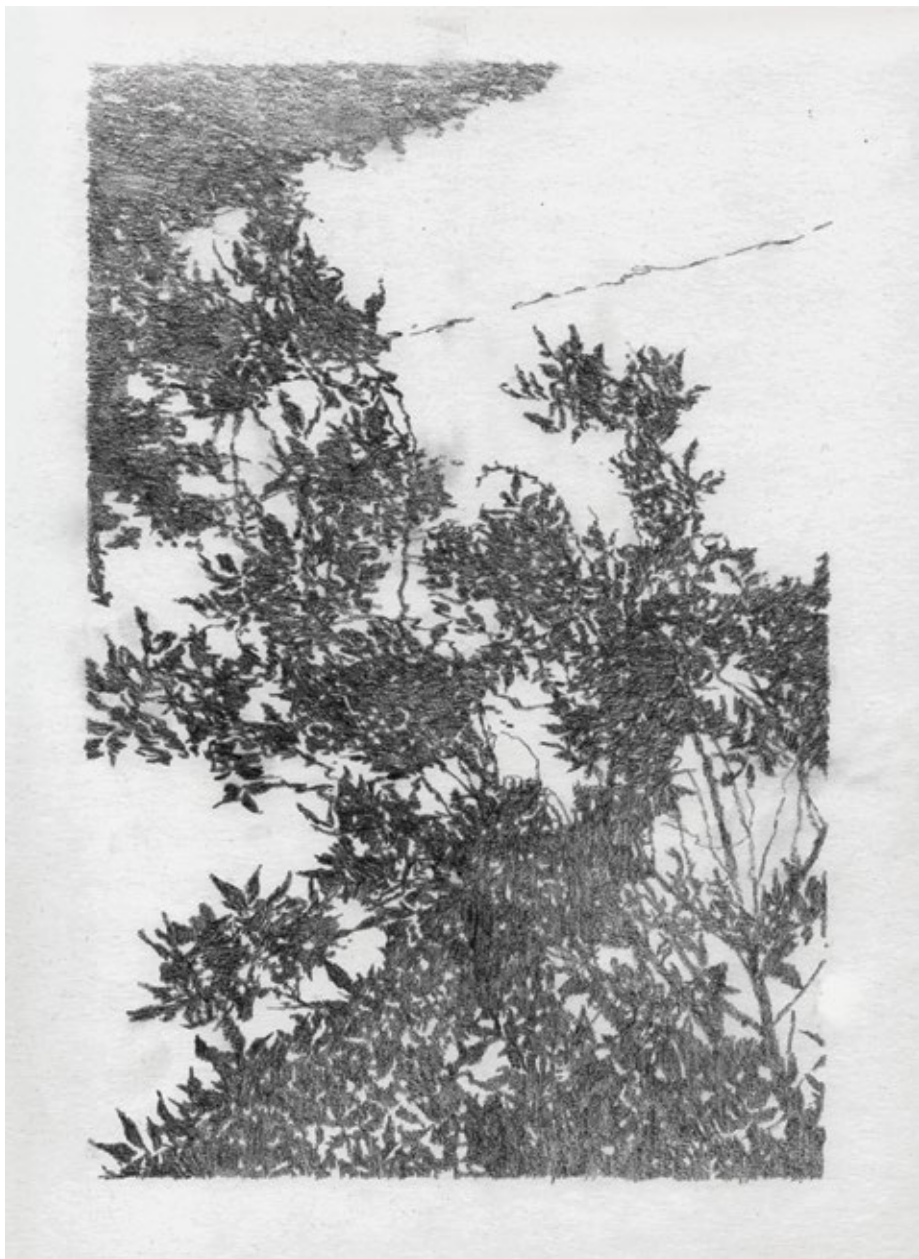
Маја Урошевић, *Untitled 9*, 2022,
color pencil on paper, 14,8x21cm

Маја Урошевић, *Без назива 10*, 2022,
дрвена оловка у боји на папиру, 14,8x21cm

Маја Урошевић, *Untitled 10*, 2022,
color pencil on paper, 14,8x21cm

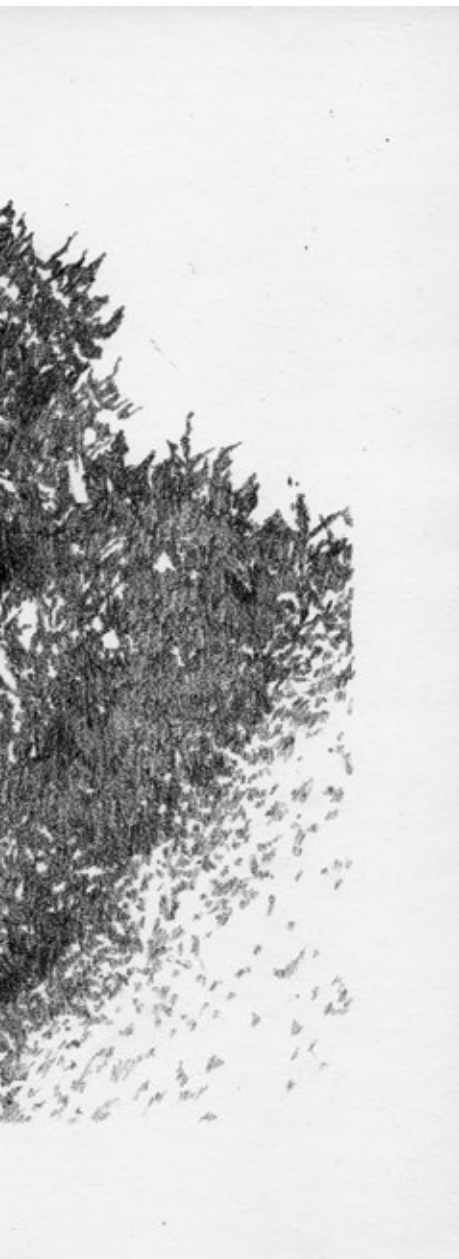

Нина Урошевић, *Без назива 6*, 2021, графитна оловка на папиру, 28x21cm
Nina Urošević, *Untitled 6*, 2021, pencil on paper, 28x21cm

Нина Урошевић, *Без назива 7*, 2021, графитна оловка на папиру, 28x21cm
Nina Urošević, *Untitled 7*, 2021, pencil on paper, 28x21cm

овка на папиру, 28x21cm

x21cm

Нина Урошевић, *Без назива 8*, 2021, графитна оловка на папиру, 28x21cm

Nina Urošević, *Untitled 8*, 2021, pencil on paper, 28x21cm

Нина Урошевић, *Без назива 4*, 2021, ситоштампа на папиру, 70x100cm

Nina Urošević, *Untitled 4*, 2021, silkscreen on paper, 70x100cm

MAJA UROŠEVIĆ

(1996, Београд)

urosevic.maja96@gmail.com

She completed her basic academic studies at the Faculty of Fine Arts in 2020. Participated in several group exhibitions in Belgrade and international workshops and exhibitions. Enrolled in master's studies at the Faculty of Fine Arts in 2020, department of printmaking.

2022 *Interwinings and Interactions*, Heritage House, Belgrade, Serbia

2022 Artist in Residence Exhibition, City Gallery, Cultural Center Grad, Belgrade, Serbia

2021 *We See You*, Center for Graphics and Visual Research
AKADEMIJA, Belgrade, Serbia

2021 Exhibition of Award-winning Works of the 20th Biennale of Student Prints of Serbia, Cultural Center Studentski grad Gallery, Belgrade, Serbia

2021 *Intertwinings and Interactions*, Academy of Fine Arts, Gdansk, Poland

2021 Exhibition of Small-format Drawings and Sculptures of FFA students, Doma Omladine Gallery, Belgrade, Serbia

2021 XXI Biennale of Student Drawing, Cultural Center Studentski grad Gallery, Belgrade, Serbia

2021 XX Biennial of Student Prints, Cultural Center Studentski grad Gallery, Belgrade, Serbia

2019 Festum, SKC Gallery, Belgrade, Serbia

2019 *Imprinted in Time*, AAIPS Gallery, Seoul, South Korea

2019 Prints from the Belgrade Faculty of Fine Arts, Concrete Gallery, Wroclaw, Poland

2019 *Nature is My Homeland* international interdisciplinary project/workshop, Poland

2019 Prints and Drawing, Svilara Gallery, Novi Sad, Serbia

2019 Exhibition of Drawings and Small-format Sculptures of FFA Students, Dom Omladine Gallery, Belgrade, Serbia

NINA UROŠEVIĆ

(1996, Београд)

urosevic.nina96@gmail.com

She graduated from the Faculty of Fine Arts in 2020, majoring in Printmaking. Enrolled in master's academic studies in 2020. Participated in several group exhibitions in Belgrade and Novi Sad and international workshops and exhibitions.

2022 *Intertwinings and Interactions*, Heritage House, Belgrade, Serbia

2021 *We See You*, Center for Graphics and Visual Research
AKADEMIJA, Belgrade, Serbia

2021 *Intertwinings and Interactions*, Academy of Fine Arts, Gdansk, Poland

2021 Small-format Drawings and Sculptures of FFA Students, Dom Omladine Gallery, Belgrade, Serbia

2021 XXI Biennale of Student Drawing, Cultural Center Studentski grad Gallery, Belgrade, Serbia

2021 XX Biennial of Student Prints, Cultural Center Studentski grad Gallery, Belgrade, Serbia

2020 Small Prints, Grafički kolektiv Gallery, Belgrade, Serbia

2019 *Imprinted in Time*, AAIPS Gallery, Seoul, South Korea

2019 Prints from the Belgrade Faculty of Fine Arts, Concrete Gallery, Wroclaw, Poland

2019 *Nature Is My Homeland*, international interdisciplinary project/workshop, Poland

2019 NOA Festival, Cultural Center Gallery, Novi Sad, Serbia

2019 Prints and Drawing, Svilara Gallery, Novi Sad, Serbia

2019 Exhibition of Drawings and Small-format Sculptures of FFA students, Dom Omladine Gallery, Belgrade, Serbia

2019 May Exhibition of Prints, ULUS Gallery, Belgrade, Serbia

Miroslav Sapundžić

SPACES – VIEW AND REFLECTIONS

Maja and Nina Urošević 's artistic activity is creatively preoccupied by researching the relationship between architecture, man and nature, the multi directional and layered relations of these three elements. The artistic concepts of two young artists, realized primarily in the medium of drawings on paper, are focused on the perception of the contemporary urban, and at the same time, personal habitus. Reflecting on the different perceptions of the artificial and natural, i.e. subjects/objects of housing with their surroundings and their mutual communication has clearly been part of the entire course of civilizational changes and achievements, a cultural phenomenon seen in numerous examples from the history of art. Megalopolises composed of concentrated business and residential units, produce dynamic social relations, the climate and energy of a kind of concrete beehive. For more than a century, these types of topos have excited and encouraged the creative imagination to explore the aesthetic peculiarities of their form and artistry, as well as the need to penetrate into the existential essence of typical or hidden faces and reverses of the ambient itself. Edward Hopper, Louis Lozovick, Antonio Sant'Elia, and Georgia O'Keeffe are just some of the famous protagonists and pioneers who devoted a part of their oeuvre of this thematic discourse.

Not appropriating the modernist heritage and lacking ambition to integrate their work into existing artistic categories, Maja and Nina Urošević have a different approach to the artistic perception of the city within the very system of seeing, they act from the position of a quiet, discreet and unpretentious witness to the reality of our time. For them, the primary driving force and phenomenological imperative is not the fascination with the city, it is the pretext or framework in which they find specific small narratives. Following the subjective impulse of creative intuition, the artists materialize the power of a penetrating gaze at selected spatial points, frame almost everyday scenes, take them out of their original context and by artistic means emphasize their visual-optical and poetic expression. Although their work could be read only in terms of convincing drawing skills, the full potential of the technical moment is realized only through a harmonious synergy with the content of the work. The monochrome of the drawing illuminates the essence of the recorded physical reality and possible extreme simplicity is avoided by thoughtful compositions and subtle execution. With Nina the usual acquires dignity and an aura of uniqueness, in the form of a poetic atmosphere between monumental, ethereal and symbolic, while Maja stages dramatic situations as film sequences which involve the observer making him/her a protagonist .

Using the expressive possibilities of a graphite pencil or screen printing process, Nina Urošević elaborates the structurality of architectural forms and analytically meticulously notes the complex geometrized systems of glass facade membranes. Horizontal and vertical lines form a mosaic network of repetitive wall units dynamized by different viewing angles and perspectives. Light, one of the key compositional elements, by varying sharp tonal contrasts and mild color value modeling creates rich plastic and tactile effects, a tangible sense of spaciousness. By projecting mirror images on glass surfaces, the artist produces a game of infinite reflections, refraction of forms and/or contrasts of strict linear assemblies and fluid amorphousness as a result of optical distortion. The motif of reflections and multiplication of vistas since the time of the old masters (Jan van Eyck, Parmigianino, Velázquez..) to today's artistic practices survives as a visual and symbolic mechanism of introspection and re-examination of the state of the personal and collective self. Thus, Wölfflin's thesis¹ about the membrane where surface and depth, transparency and barrier

¹ Heinrich Wölfflin, *Principles of Art History*, in: Anne Friedbreg, *The Virtual Window: From Alberti to Microsoft*, MIT Press, Cambridge, Massachusetts, 2006.

meet, in Nina's images acquires a new semantic and problematic dimension of the digital era to which the artist belongs, since architectural glass and the screen image rest on the same cultural matrix of a sensitive aesthetic and ethical balance between invisibility and omnipresence. A special segment is made up of depictions of urban vegetation – treetops, either as independent motifs or in juxtaposition with neighboring buildings. The relationship between the two principles of spatial progression, geometric–technological and free–organic, varies in impression between complementary harmony and tension. The artist poses the question in a suggestive way: Is nature subordinated to the creative and superior power of the man–creator, systematic conquest, rational organization and exploitation of space in the contemporary forms of architectural micro–universes, by perfecting similar historical models, or do they act as two parallel and equal streams of existence, demystifying the construct of mutual hierarchy, dominance, vulnerability and destruction?

With a static and fixed gaze of the illuminated windows of neighboring buildings, Maja Urošević reveals the spatial–temporal coordinates of observation, that is, of the creative act itself – night and residential floors in the same height zone of vision. Based on the number and arrangement of windows, raised or lowered blinds, human silhouettes, visible furniture (curtains, doors, pictures on the walls, indoor plants...), we observe what is going on and generate an impression of the lifestyle of individuals and communities in the immediate surrounding. Baudelaire's statement about the window, that what is seen in the light of day can never be more interesting than what happens behind the glass pane, seen through Maya's perceptive and creative–problematic apparatus, is also applicable in the conditions of the new millennium. The confusion of different feelings and actions that comes with the voyeur position of surveillance and looking from the side –satisfaction, discomfort, openness, hiding, secrecy, knowledge, dosed visibility, exposure, selective placement of information – also touches the reference field of contemporary electronic culture in which *to follow* someone becomes a normative form of a mediated, often non–verbal communication. The artist emphasizes using her formal artistic skills the paradoxical situations, characteristic of the urban environment, such as being surrounded by people and being lonely at the same time, social suitability in accordance with acceptable forms of behavior and alienation. By using charcoal in combination with a pencil, the largest part of the surface of each sheet is saturated with a dense and heavy matter of a black tone. The window openings provide the only source of light which spreads diffusely, gently revealing the outlines of the facades. Although mimetically defined, the scenes seem to separate from their architectural–morphological context and become an astral constellation in the darkness and weightlessness of the cosmic void. Observing the action in a slow motion in Maya's work contributes to the idea of solitude, the Saturnian atmosphere of melancholy and the process of contemplation. The recent pandemic experience has also updated the critical view of the private space–home by it gaining the ambivalent status between the place of refuge/ imprisonment, tranquility/restlessness, unrestrainedness/expected roles.

Analyzing the drawings of Vera Božičković Popović inspired by her impressions of New York from the beginning of the 80s, Lazar Trifunović talks about self–space as a reflection of a psychological rather than a physical phenomenon in which the opposites of “the real and the imaginary, organizational entropy, and the real”² meet. It is precisely these qualities of the self–space that are legible in the individual works of Maja and Nina Urošević, and their different approaches to the same thematic framework find a synthesis in a joint drawing realized at the beginning of this year. The linear interweaving of construction scaffolding, fragments of the interior behind illuminated windows during the night, arouse a sensitive reaction close to the Freudian term *das Unheimliche*³, where the feeling of wonder before the undefined figure of the (un)known, (un)predictable, (un)natural figures as a key link between the two artistic poetics.

2 Vera Božičković Popović, *Crteži–Njujork (Drawings–New York)*, Grafički kolektiv, Beograd, 1981.

3 Mariela Cvetič, *O Frojdovom pojmu u umetnosti (On Freud's Term das Unheimlich in Art)*, in *Fascinacije teorijom ili ka novoj teoriji vizuelnih umetnosti I kulture (Fascination with Theory or Towards a New theory of Visual Art and Culture)*, Prodajna galerija “Beograd”, 2008.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор институције

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Кустоси
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Ликовни уредник
Драгица Вуковић

Art Editor
Dragica Vuković

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Мирослав Сапунџић

Text in catalogue
Miroslav Sapundžić

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Маја и Нина Урошевић

Photography
Maja i Nina Urošević

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1:929 Урошевић М.(083.824)
73/76.071.1:929 Урошевић Н.(083.824)
73/76.071.1(497.11)"20"(083.824)

УРОШЕВИЋ, Маја, 1996–

Маја и Нина Урошевић = Maja i Nina Urošević : простори – поглед и рефлексije = spaces – view and reflections : Продајна галерија "Београд", фебруар–март 2023. / [текст у каталогу Мирослав Сапунџић = text in catalogue Miroslav Sapundžić ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović ; фотографија Маја и Нина Урошевић = photography Maja i Nina Urošević]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2023 (Београд : Грид студио). – [12] стр. : фотогр. ; 22 x 22 cm

Тираж 150. – Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Маја Урошевић: стр. [4]. – Нина Урошевић: стр. [4].

ISBN 978–86–6141–184–7

1. Урошевић, Нина, 1996– [уметник] [фотограф]

а) Урошевић, Маја (1996–) — Изложбени каталози б) Урошевић, Нина (1996–) — Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 108135177

Насловна страна / Front cover

Маја Урошевић, *Без назива 2*, 2022,
угљен и оловка на папиру, 50x70cm

Maja Urošević, *Untitled 2*, 2022,
charcoal and pencil on paper, 50x70cm

Маја Урошевић, *Без назива 1*, 2022,
угљен и оловка на папиру, 70x100cm

Maja Urošević, *Untitled 1*, 2022,
charcoal and pencil on paper, 70x100cm

Нина Урошевић, *Без назива 3*, 2020,
графитна оловка на папиру, 70x50cm

Nina Urošević, *Untitled 3*, 2020,
pencil on paper, 70x50cm

www.galerijabeograd.org